

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Tak for det og tak for, at jeg synes, jeg kan høre en lille åbning. Det er jeg meget glad for, og det er jeg ud fra, at vi har fået en COWI-rapport. Fonden Realdania har lavet en meget seriøs undersøgelse, der har siddet en meget stor gruppe under Justitsministeriet af alle dem, der er involveret i tilstandsrapporter og ejerskifteforsikringer, og alle har anbefalet, at man ikke bare udvider, men også, at vi laver en revision af loven.

Det, der sådan står for mig, er, at man kan sige, at vi fra samtlige rapporter, samtlige undersøgelser og fra alle de klager, vi har fået, har fået et billede af manglende uvildighed, sjusk, dårlig kvalitet, og man kan sige, at antallet af utilfredse brugere vokser og vokser. Vi ser, at omkring 20-25 pct. siger, at de vil overveje helt at lade være med at bruge ordningen.

Set i den sammenhæng, kan ministeren så ikke godt se, at der måske er en interesse i og kunne være noget fornuft i, at vi så fik lavet et ordentligt stykke arbejde og fik revideret loven, også for at finde ud af, hvor der er mangler, hvor det ikke fungerer godt nok?

Kl. 13.20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, der er tre ting, der er vigtige at få sagt til fru Lissa Mathiasen.

Den første er, at vi som følge af det arbejde, som Justitsministeriet selv har foretaget, og den redegørelse, som foreligger, har igangsat nogle forbedringer på nogle punkter. I dag er langt de fleste mennesker jo tilfredse med den ordning, der er, men der har været sporet en vis utilfredshed hos måske cirka en femtedel af de personer, som er involveret i huskøb, og som ikke har synst, det har været en tilfredsstillende ordning.

Nogle af personerne er utilfredse, fordi de mener, at tilstandsrapporterne ikke er gode nok. Og der har vi så valgt at sige, at vi skal have styrket den eksisterende kontrolordning, og at der skal indføres skærpede sanktioner på området. Vi skal med andre ord have bedre rapporter.

Den anden ting er, at der skal være en bedre kommunikation til forbrugerne, så man ved, hvad det er, man køber, for der har også været nogen forvirring om, hvad der dækkes, og hvad der ikke dækkes. Det er det, vi har taget fat om, som har været to meget væsentlige indvendinger.

Så nævner fru Lissa Mathiasen Realdanias rapport, og jeg vil sige som den tredje ting, at jeg

nu sørger for, at mine embedsmænd tager et møde med de berørte organisationer for at høre, hvad det så er, man ønsker at der skal arbejdes videre med. Det er en stor og kompliceret sag, hvis man overhovedet skal tage skridt til at begynde at ændre noget af det her, men jeg synes, det er vigtigt at tage et møde og lytte til, hvad det så er, organisationerne mener der skal ske, og om de mener det samme.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil stadig væk godt holde fast i den lille optimisme, jeg har på baggrund af det første svar.

Når 64 pct. af køberne mener, det er nødvendigt og egentlig også anbefales af justitsministeren at have egen rådgiver på, så siger det jo klart noget om, at som ordningen er skruet sammen, og som den fungerer i praksis, kan man ikke sige, at køber har klare fordele.

Da ministeren havde et udvalg siddende, en arbejdsgruppe bestående af samtlige interessenter i huseftersynsordningen, som sad i efteråret 2005, var der stort set hele vejen rundt, i hvert fald fra alle dem, der kom udefra, en anbefaling af, at man reviderer. Det var en ny lovgivning, vi havde ikke haft den før, da vi lavede den for 10 år siden, og det er vel ikke helt naturligt, at der er behov for en modernisering.

Det, jeg egentlig efterlyser, er, om ikke ministeren også finder, at det kunne være naturligt, ikke kun for at udvide så meget, så man kan sige, at alle forventninger skal indfries, men så de forventninger, der med rette kan stilles, også bliver indfriet, så ordningen rent faktisk bliver ordentlig.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at der er grund til at holde fast i nogen optimisme, forstået på den måde, at på trods af at regeringen har givet en redegørelse og allerede har igangsat noget arbejde, der gerne skulle være med til at forbedre ordningen på de punkter, hvor man generelt kan sige at ordningen ikke har været vel fungerende, på trods af at alle de ting allerede er sat i gang, så er vi altså indstillet på at tage et møde med de berørte organisationer for at lytte til, hvordan det så er, de ønsker at ordningen måtte ændres.

Jeg er langt fra sikker på, at organisationerne er enige om, hvad retning tingene skal bevæge sig i, men udgangspunktet er, at vi gerne lytter til, hvad det er for synspunkter, der gør sig gældende.